

Re-imagine

**Η τέχνη έχει τη δύναμη να μεταμορφώνει, να φωτίζει,
να εκπαιδεύει, να εμπνέει και να παρακινεί**

28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ - 21 ΜΑΪΟΥ 2022

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

VISUAL ARTS

imagine

«Η τέχνη έχει τη δύναμη να μεταμορφώνει, να φωτίζει, να εκπαιδεύει, να εμπνέει και να παρακινεί»

Harvey Fierstein (Αμερικανός θεατρικός συγγραφέας και ηθοποιός)

Με έμπνευση από την παραπάνω ρήση, η θεματική της έκθεσης Re-Imagine ορίζεται ως «μια αλλαγή στη μορφή, την εμφάνιση ή την ιδέα» με συνώνυμα όπως επαναπροσδιορισμός, τροποποίηση, μετατροπή, μεταμόρφωση.

Μέσα από παρεμβάσεις και μια σειρά από μεταμορφώσεις, όλοι οι εκθέτες καλλιτέχνες επικεντρώθηκαν στα χαρακτηριστικά και τις αφηγηματικές δυνατότητες διαφόρων υλικών όπως το ύφασμα, το σκυρόδεμα, το ξύλο, η κεραμική, το χαρτί και οι ρητίνες για να μετατρέψουν υλικά και ιδέες σε νέες πραγματικότητες. Αντιδρώντας σε όλα τα έτοιμα σχήματα και μοντέλα, δημιούργησαν έργα με κύρια χαρακτηριστικά την ανάγκη για δημιουργικότητα, την περιβαλλοντική συνείδηση, την επανάχρηση και τη διατήρηση των αξιών και της προσωπικής τους έκφρασης. Καθοδηγούμενο από την επιθυμία επικοινωνίας μέσω μεταβαλλόμενων διαδικασιών, το ίδιο το μήνυμα της αλλαγής έγινε παράλληλα το μέσο του κάθε δημιουργού.

Σε ένα κοινωνικό κλίμα όπου δίνεται μεγάλη σημασία σε παράγοντες όπως η αυτοκατασκευή και η ανακύκλωση με αισθητικές αξιώσεις, η έκθεση επιτρέπει να εξαχθούν συμπεράσματα για την αξία και τη σημασία της υλικότητας στη σημερινή εποχή.

Ο **Βασίλης Αλεξάνδρου** στη βιντεοπροβολή του “Social. GR” με την εναλλαγή και επανεμφάνιση των γνωστών μέσων κοινωνικής δικτύωσης καθώς και τη χρήση τους για την

ανασύσταση του μοτίβου της ελληνικής σημαίας, γεννά ένα μοντέλο κωδικοποιημένου παλμού, ένα πολυεπίπεδο και πολυρυθμικό θέμα που επιχειρεί να θέσει ερωτήματα που αφορούν στη διαρκώς αυξανόμενη χρήση-κατάχρηση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης στην ελληνική καθημερινότητα.

Η **Έλλη Βέλλιου** διαπραγματεύεται με παραστατικότητα το φυσικό τοπίο γύρω μας όπου ο χρόνος, ο τόπος και το συναίσθημα δημιουργούν μια συνθήκη απόλυτης αρμονίας και ισορροπίας. Κάθε έργο της αποτελεί μια διαδικασία αντανάκλασης όσων μας περιβάλλουν. Το δημιουργικό της ταλέντο αναπαριστά την πεζή πραγματικότητα σε μια αντιθετική σχέση με το φυσικό στοιχείο και την ανθρώπινη παρέμβαση σε αυτό, ως βασικό της προβληματισμό.

Η εναλλαγή στη σύνθεση προσώπων και καταστάσεων ως άρνηση οποιασδήποτε στατικότητας, επιφέρει μια συνολική αίσθηση κίνησης στο έργο του **Γιώργου Γύζη**. Παράλληλα, καθώς η μία φόρμα παρεμβαίνει στην άλλη, διαμορφώνεται η αίσθηση των αποστάσεων και δημιουργείται η αίσθηση του βάθους. Αναπαραστατικός μινιμαλισμός χαρακτηρίζει την απόδοση των μοτίβων και των μορφών, προσδίδοντας βάρος και υλικότητα όχι μόνο στα υλικά στοιχεία του έργου, αλλά στο κενό που τα περιβάλλει, ώστε να εκφράσουν το απερινόητο και αβυσσαλέο κενό της Ύπαρξης.

Με προθέσεις περισσότερο εμπειρικές και βιωματικές, ο **Νίκος Γυφτάκης** επαναδιαπραγματεύεται και διερευνά νοήματα και σημασίες με τρόπο ευρηματικό, δημιουργώντας

εικόνες-ψυχογραφήματα που χαρτογραφούν μικρόκοσμους όπου οι συμβολισμοί συνυπάρχουν με τις φωτογραφικές μνήμες.

Η αινιγματική, σκοτεινή γυναικεία μορφή στο ζωγραφικό έργο της **Γωγώς Ιερομονάχου** χαρακτηρίζεται από την αρμονική συνύπαρξη ρεαλιστικής αναπαράστασης και αφαίρεσης. Η δημιουργός δίνει μεγάλη έμφαση στο πρόσωπο, χωρίς ωστόσο να ζωγραφίζει κάποιο συγκεκριμένο πορτραίτο, θυμίζοντάς μας εικονογραφίες ονείρων ή φανταστικών παραμυθιών που συνδυάζουν αρμονικά το φως και το σκοτάδι.

Με έμφαση στον ψυχισμό και το συναίσθημα, την χειρονομία και την γλώσσα του σώματος, ο **Βασίλης Καβουρίδης** με κομμάτια από ύφασμα, δημιουργεί με απίστευτη λεπτομέρεια ρεαλιστικές φιγούρες που φέρνουν στο νου την τεχνική του κολάζ. Τα έργα, μέσα από τη χρήση και τη σημειολογία του χρώματος του κάθε κομματιού από ύφασμα διαρθρώνονται σε επίπεδα φορμαλιστικά, δίνοντας την αίσθηση της ιδανικής, αρχέγονης μορφής σε συνύπαρξη με την ανθρώπινη παρέμβαση όπου η φόρμα αποδομείται και η εικόνα ανατρέπεται.

Παρατηρώντας τα έργα του **Χάρη Κοντοσφύρη** ο θεατής νιώθει πως η ιστορία που εκτυλίσσεται απέναντί του είναι γνώριμη, οικεία. Στην πραγματικότητα όμως κανένα έργο του δε αφηγείται μια συγκεκριμένη, προκαθορισμένη ιστορία. Αν και γεμάτα με γνώριμα στοιχεία: κλαδιά δέντρων, πουλιά και ήχους πουλιών αναπαριστούν μια εντελώς φανταστική εκδοχή της πραγματικότητας, όπως τη φαντάστηκε εκείνη τη

στιγμή ο δημιουργός. Εκείνος προτείνει και ο θεατής χτίζει μια προσωπική ιστορία, πατώντας στα οπτικά και ηχητικά ερεθίσματα που του δίνονται, αιωρούμενος μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας.

Στα τοπία της, η **Έλενα Κυρκιλή** ανιχνεύει τις αξίες και τις έννοιες του κενού και του πλήρους με τα μεταφορικά τους αντίστοιχα «απουσία - παρουσία», πλάθοντας την ιδιότυπη μυθολογία τους. Χρησιμοποιώντας το προσωπικό της εικαστικό συντακτικό, τα έργα της είτε ως εσωτερικό δωμάτιο, είτε ως αφηρημένος χώρος εμπνέουν στοχασμό και ερμηνεύονται ως «εσωτερικά τοπία» της ανθρώπινης ψυχής.

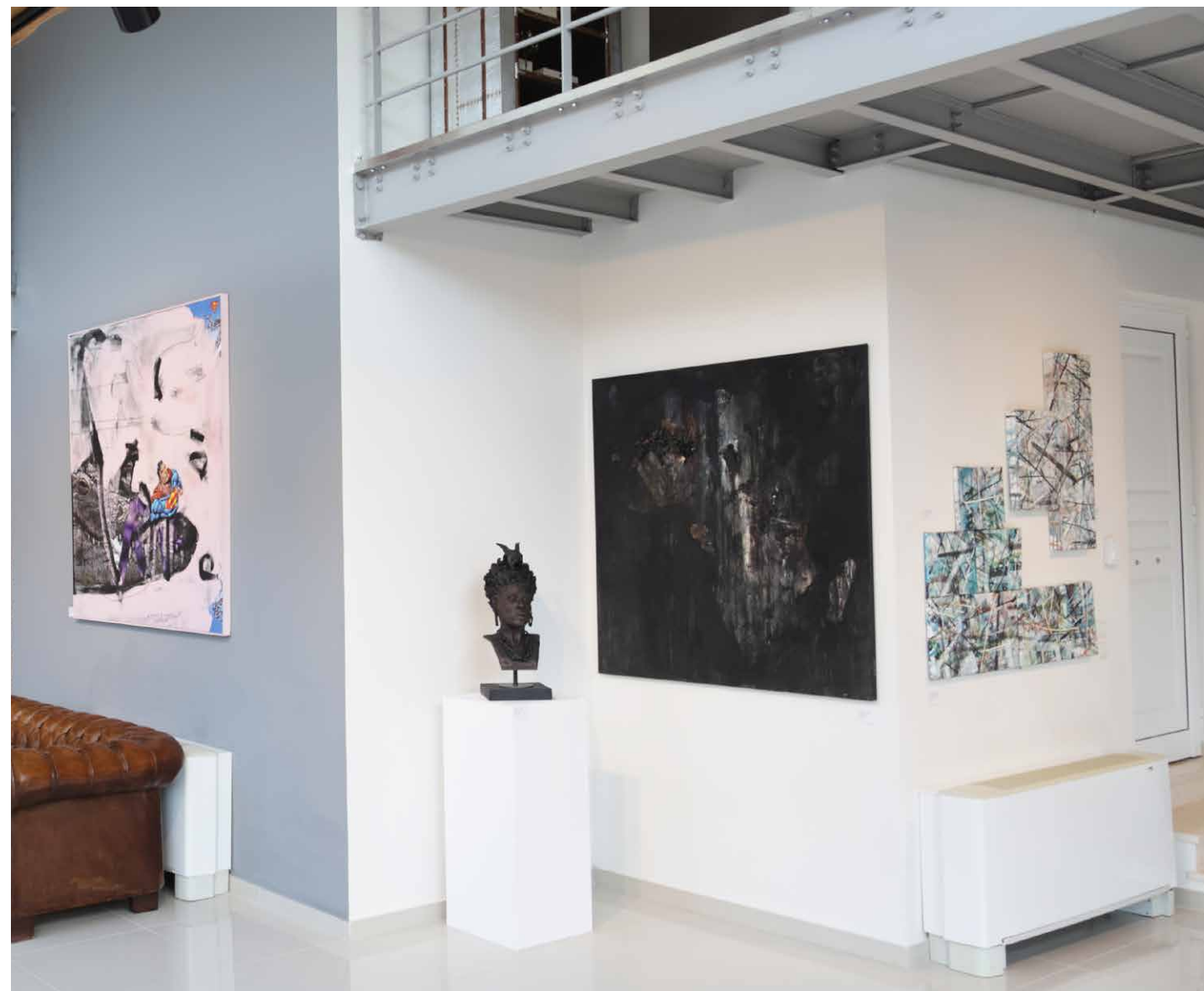
Η **Κλεονίκη Μαραγκού** αναμετρείται με ένα δύσκολο θέμα όπως είναι η πανδημία. Η σύνθεσή της με σύριγγες, αναπαριστά το χρόνο ως μνήμη που επισφραγίζει με την πάροδό του την αλλαγή. Έτσι ξετυλίγεται το νήμα από ένα πρόσφατο δυστοπικό παρελθόν σε ένα άκρως ρευστό παρόν από το οποίο θα ξεπηδήσει ένα ακόμη πιο αμφίβολο μέλλον.

Στα πολύπτυχα έργα της **Ελεάννας Μαρτί-νου** η οπτική ψευδαίσθηση της δημιουργίας τρισδιάστατου χώρου επικυρώνει τη σχεδια-

στική, χρωματική, και συνθετική ζωγραφική της γλώσσα. Η διαδοχή και ο συνδυασμός γεωμετρικών μοτίβων και άλλων δομικών στοιχείων, δημιουργούν ένα πολυεπίπεδο αέ-ναο κύκλο εντός του οποίου όλα είναι αναπό-φρευστα αλληλένδετα, ένα παιχνίδι που κρύβει κι αποκαλύπτει αποσπασματικά μια ιδιόμορφη «γεωγραφία».

Το γλυπτό σε μορφή τραμπάλας της **Λένας Μορφογένη** αποτελεί δημιουργία των βιω-ματικών της εμπειριών, των σκέψεων και των ιδεών της, που αντανακλά την ουσιαστική σχέ-ση και επαφή της με τον κόσμο. Η ευαισθησία του θέματος συμβιώνει με τη σκληρότητα του υλικού, οι έννοιες συνδυάζονται με εικόνες που μας «ταξιδεύουν» από την ανάμνηση στη δαημοσύνη, από το παρελθόν στο παρόν, και από τον πραγματικό κόσμο στον κόσμο του πιθανού και του υπερβατικού.

Ο **Παναγιώτης Νέζης** επινοεί μορφές και συνθέσεις που ισορροπούν μεταξύ γνώριμου και καινούργιου, δημιουργώντας κόσμους ευρισκόμενους σε απροσδιόριστο χρόνο. Το οπτικό του λεξιλόγιο, εντυπωσιάζει με την καθαρότητα της εικόνας, τη σύνθεση παρα-δόσεων και τεχνοτροπιών όπου η αντίληψη

της πραγματικότητας, διασταυρώνεται με σύμβολα, έννοιες, αναμνήσεις, εμπειρίες και γεγονότα συλλογικής μνήμης.

Ο αποδομτικός χρωστήρας του **Διονύση Παππά**, με τη μονοχρωματική απόδοση, τη σχηματοποίηση και την απλοποίηση στο έργο του δείχνει μια τάση (κατά) πτώσης από τα περιγράμματα στη διάλυση των εννοιών και της σημασίας τους. Παράλληλα αποτελεί αφορμή για έναν ορθολογικό, εμπειρικό και αντικειμενικό τρόπο κατανόησης του κόσμου και μιας πιο τυχαίας, ευφάνταστης και συναισθηματικής προσέγγισής του.

Τα αυθόρμητα Pop Art κολάζ του **Κωνσταντίνου Πάτσιου**, με ειρωνική διάθεση και αίσθηση του χιούμορ καλλιεργούν τη φαντασία, απελευθερώνουν κρυμμένες επιθυμίες και ενορμήσεις, γίνονται εικονογραφημένες προβολές βιωμάτων και συναισθηματικών καταστάσεων που επιτρέπουν στους θεατές να συνδεθούν με τη βαθύτερη ουσία τους.

Συνθέτοντας πλάκες από χειροποίητο χαρτοπολτό, ο **Αριστείδης Πατσόγλου** δημιουργεί έργα αναπαραστατικής εικονογραφίας με ποικίλες αναφορές και στοχεύσεις, που επιχειρούν να προσεγγίσουν τη δημιουργία μέσα από τη δυναμική των διαφορετικών κατευθύνσεων που το ίδιο το μέσο ορίζει. Το περιβάλλον και οι χαρακτήρες βρίσκονται σε μια συνεχή διαλεκτική σχέση, εκτυλίσσονται σε πολλαπλά επίπεδα, δημιουργώντας ιστορίες που ο φιλότεχνος καλείται να συνενώσει όπως τα κομμάτια του παζλ για την (ανα) δημιουργία του νοήματος και την ανέλκυση των κρυφών σημασιών της εικόνας.

Η εικαστική γραφή της **Λίας Πέτρου**, διαπνέεται από τη βαθιά γνώση και κατανόηση της εκάστοτε θεματολογίας,

όπου η κάθε επιφάνεια μετατρέπεται σε ένα ιδιότυπο τοπίο σημειώσεων, σκέψεων και γνωστικών υπολογισμών. Τα έργα της με έμπνευση από συλλεκτικά γραμματόσημα, φέρουν ένα αρχικό υπόστρωμα, στη συνέχεια με τις τεχνικές της χάραξης, του κεντήματος ή της κεραμικής εξελίσσονται από υλικό σε υλικό, νέα επίπεδα προστίθενται, καταλήγοντας σε ένα καινοφανή συνολικό συμβολισμό πέρα από την αρχική τους αναφορά. Το αρχικό θέμα, μέσω της «πολλαπλής ανάγνωσης» των έργων της, μετασχηματίζεται αποκτώντας έναν βαθύτερο νόημα.

Το γλυπτό του **Αποστόλη Φιλίππου**, δημιουργία από υαλωμένο πηλό σε μεταλλική βάση μας μεταφέρει στιγμές από το προσωπικό του «ημερολόγιο» που εμπεριέχει τις μνήμες και τις αναμνήσεις του. Το έργο του ως νοητική πληροφορία προσομοίωσης της ιεροτελεστίας του ροφήματος (γκαζάκι, φλυτζάνι, κουτάλι) αποτελεί ένα είδος καθημερινής ενδοσκόπησης, μια αφαιρετική πρόταση αναπαράστασης όσων μας περιβάλλουν.

Ο **Μάριος Φούρναρης** με έμφαση στην απόδοση των λεπτομερειών και εξαιρετική σχεδιαστική λεπτομέρεια, δημιουργεί τη δική του προσωπική εικονογραφία. Στα έργα του αναπαριστά κόσμους στο μεταίχμιο φαντασίας και πραγματικότητας, δίνοντας την αίσθηση ενός μεταμοντέρνου χειρόγραφου κώδικα ή ενός οπτικού γρίφου που επαναδιατυπώνει με την εικονοπλασία του την αληθοφάνεια της αναπαράστασης με μια προσδοκία για το πέρα από το πραγματικό.

Σε μια ένωση εικόνας, φωτός και αναμνήσεων τα έργα του **Στάθη Φώτη** υπαινικτικά οδηγούν ένα βήμα πιο πέρα απ' τον ρεαλισμό, στο όνειρο και τη διαφυγή απ' το συνθησιακό.

Η διαδοχή και η επανεμφάνιση συμβόλων, φυτικών μοτίβων και γεωμετρικών στοιχείων, γεννούν ένα πολυεπίπεδο θέμα, όπου ο θεατής εισχωρεί στις ονειρικές αφηγήσεις του κάθε έργου και έπειτα αφήνεται στους δικούς του συνειρμούς.

Το εικαστικό σύμπαν που δημιουργούν τα 4 μέλη της ομάδας **Pulvis Umbra, Μάριος Αντωνιάδης, Κώστας Ζιρίδης, Στέργιος Σαμσάκης και Κώστας Φιλίππου** είναι σύνθετο και πολυδιάστατο, αναδεικνύοντας μια κολεκτίβα που συνεχώς θέτει ερωτήματα και δεν συμβιβάζεται με την ασφαλή επανάληψη επιτυχημένων μοτίβων. Η ερευνητική τους διάθεση δε σταματά και δεν κατευνάζεται. Μια διαρκής εσωτερική ανάγκη τους ωθεί να δοκιμάζουν και να δοκιμάζονται, να αναμετρώνται με τις δυνάμεις και τα στοιχεία της τέχνης τους. Μέσα από λαβυρινθώδεις διαδρομές, αποδίδουν με μια χειρονομία καθαρά προσωπική την ιδέα του τι είναι ύλη και τη μεταμόρφωσή της.

Στο σύνολό τους οι εικαστικοί πραγματεύονται, ο καθένας με το ιδιαίτερο οπτικό λεξιλόγιό του τοπογραφίες αγνώστων πόλεων, μεταβαλλόμενες φιγούρες, αφηγήσεις χωρίς χρονολογικό πλαίσιο όπου οι αναλογίες τροποποιούνται, εκτείνονται ή μεταμορφώνονται σε κάτι αλλότριο. Σε μια εποχή που έχει ανάγκη τη διαφορετική σκέψη και την διαφορετική αισθητική, ο θεατής της έκθεσης καλείται σύμφωνα με την προσωπική του ματιά να αναγνωρίσει, να παραβάλει και τελικά να κατανοήσει τους συμβολισμούς.

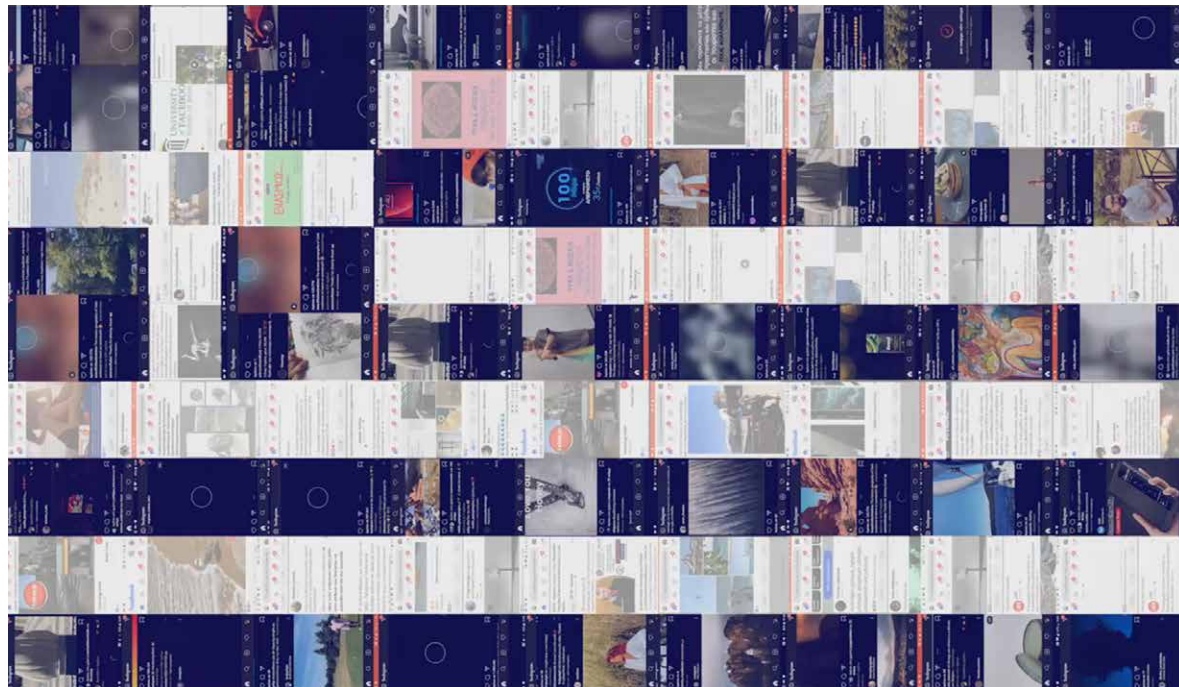
Ελένη Γατσά, Ιστορικός της Τέχνης

ΕΡΓΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Social.GR / Video-loop

Το συγκεκριμένο έργο αποτελείται από πολλαπλές βιντεοσκοπημένες κυλίσσεις προς τα κάτω (scroll down) γνωστών μέσων κοινωνικής δικτύωσης από κινητό τηλέφωνο (smart phone) οι οποίες προβάλλονται σε οριζόντια διάταξη και με συνεχόμενη ροή. Σε δεύτερη ανάγνωση και αφού ο θεατής απομακρυνθεί από την επί μέρους πληροφορία συνειδητοποιεί ότι σε όλη την έκταση του το βίντεο σχηματίζει την ελληνική σημαία. Το έργο επιχειρεί να θέσει ερωτήματα που αφορούν στη διαρκώς αυξανόμενη χρήση, που καταλήγει κατάχρηση, των μέσων κοινωνικής δικτύωσης στην ελληνική καθημερινότητα. Λειτουργώντας άλλοτε ως μέσα επικοινωνίας και ενημέρωσης και άλλοτε ως εργαλεία χειραγώγησης, τα αποκαλούμενα social media απασχολούν και επηρεάζουν έντονα το κοινωνικό σύνολο, ενώ οι δημοσιεύσεις των πολλαπλών χρηστών τους αποτελούν πλέον αναπόσπαστο τμήμα του σύγχρονου (ψηφιακού) δημόσιου χώρου.

ΕΛΛΗ ΒΕΛΛΙΟΥ

Mind the space / Πυρογράφος σε ξύλο / 180x110 cm

Φυγή / Μαλλί προβάτου, σύρμα, ξύλο / βάση 10 x 10 x 7 cm / ύψος - 35 cm

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΓΥΖΗΣ

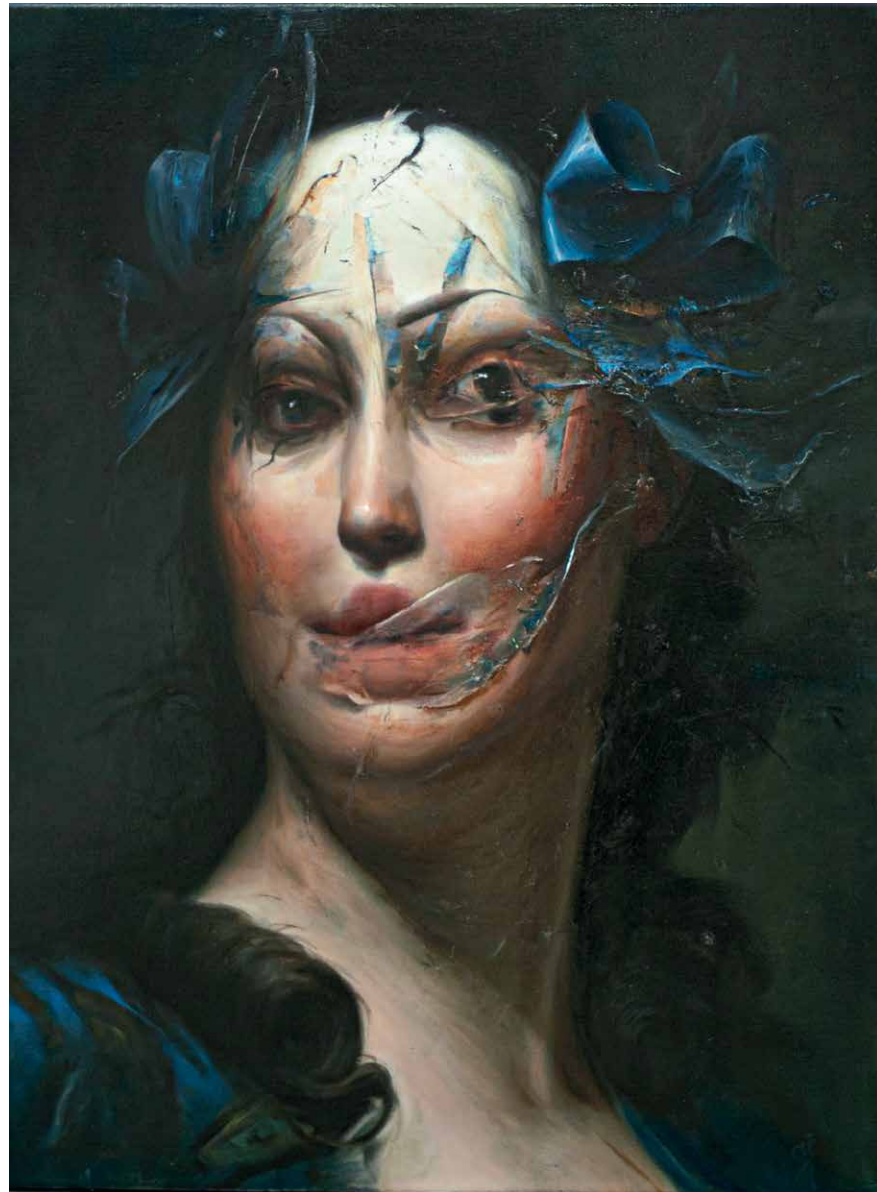
Αντανάκλαση #1 / Λάδι σε καμβά / 50 x 30 cm

ΝΙΚΟΣ
ΓΥΦΤΑΚΗΣ

The GoodFellas / Μικτή τεχνική / 39 x 45 cm

ΓΩΓΩ
ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Marie's ribbon / Λάδι σε καμβά / 120 x 90 cm

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΚΑΒΟΥΡΙΔΗΣ

Η αλήθεια μου / Υφάσματα σε καμβά / 100 x 120 cm

Χορός ελευθερίας / Γλυπτό με ύφασμα / 120 x 107 x 110 cm

ΧΑΡΗΣ ΚΟΝΤΟΣΦΥΡΗΣ

Νίκος Καρούζος, «Το έαρ με θύει κ' εφέτος»

Μέσα στην άνοιξη ο Λυκαβητός/ άσηρα φώτα του Άι Γιώργη
εδώ που σχίστηκε με μια γαλάζια τύχη ο ουρανός-
και το μικρό κόκκινο φως απάνω απ' τα δέντρα
εδώ που σχίστηκε με μια γαλάζια τύχη ο ουρανός
ερωτευμένους θα φορώ η Άνοιξη φωνάζει
σα να σχίστηκε/ ο ουρανός απ' τα γαλάζια χέρια των πηγών
και δείχνει ένα λίγο του Παραδείσου...

Τα δυο στρογγυλής διαμέτρου έργα είναι δημόδης εικόνες πουλιών στην μετάβαση από τον χειμώνα στην άνοιξη. Το στιγμιότυπο εντοπίζεται ψηλά στα κλαριά στο θάμπος ανατελλόντων ήλιων. Ο θεατής μόλις βρεθεί μπροστά στα έργα ενεργοποιεί μια στιγμιαία ακουστική ανταπόκριση τιτιβισμάτων. Η άνοιξη σε καλεί. Άν ο θεατής απομακρυνθεί, τα έργα θα σιγάσουν. Η σωματική, οπτική, ακουστική συμμετοχή έρχεται σε αντίθεση με την απλοποιημένη εικονογραφία του ζωγραφικού θέματος προκαλώντας μια έκπληξη για μια σειρά ασύμμετρων προσκλήσεων. Έντονη αισθαντική ωραιοποίηση ανατέλλοντος ήλιου, χειμερινά ξερά κλαδιά με καθήμενες φάσες και κοτσούφια. Σε ένα έργο υπερίπταται σε τροχιά μια κεδροτσιχλιά. Αυτά τα λόγια μοτίβα με τις ρητορικές περιγραφές τοπίων αποτελούν μια μελαγχολική πρόφαση γι' αυτό το παιχνίδισμα των τιτιβισμάτων οδηγώντας τον ακροατή και θεατή σε μια αμνηχανία συνεύρεσης με τα περιγραφόμενα. (Καλλίμαχου καί Χρυσορρόη, εισαγωγή: ...Χαρά καί λύπη σύμμικτα, ἀλλὰ καί κεκραμένα. | Οὐδὲν γὰρ λύπης τὸ καλὸν καὶ τὸ τερπνὸν ἐκλείπει.) Η μεταμόρφωση είναι επίδραση στον προσλήπτη. Η ικανότητα του να αντιλαμβάνεται επιλαμβάνει την δύναμη της μεταμορφωτικής άνοιξης στην οπτική ακουστικότητά του.

Χάρης Κοντοσφύρης
Σκοπιά Φλώρινας 20/4/2022

Αιτωλό
Πλαστικοποιημένο τσιμέντο σε πλαστικούς
και ξύλινους φορείς, αισθητήρας κίνησης
85 cm διάμετρος

Αιτωλό
Πλαστικοποιημένο τσιμέντο σε πλαστικούς
και ξύλινους φορείς, αισθητήρας κίνησης
85 cm διάμετρος

**ΕΛΕΝΑ
ΚΥΡΚΙΛΗ**

Αιπίλο / Ύφασμα, γυαλόχαρτο, ξύλο, καμβάς / 35 x 24 cm

Αιπίλο / Ύφασμα, κέντημα, χαρτί, λαδομπογιά / 36 x 28 cm

**ΚΛΕΟΝΙΚΗ
ΜΑΡΑΓΚΟΥ**

Ελευθερία; / Μικτή τεχνική, βελόνες, γυαλί, πλέξιγκλας / 55 x 25 x 65 cm

**ΕΛΕΑΝΝΑ
MARTINOY**

Φαντασσιακές Μητροπόλεις / Λάδι σε καμβά / 3 έργα 24 x 32 cm

Φαντασσιακές Μητροπόλεις / Λάδι σε καμβά / 3 έργα 30 x 40 cm

Φαντασσιακές Μητροπόλεις / Λάδι σε καμβά / 2 έργα 30 x 60 cm

**ΛΕΝΑ
ΜΟΡΦΟΓΕΝΗ**

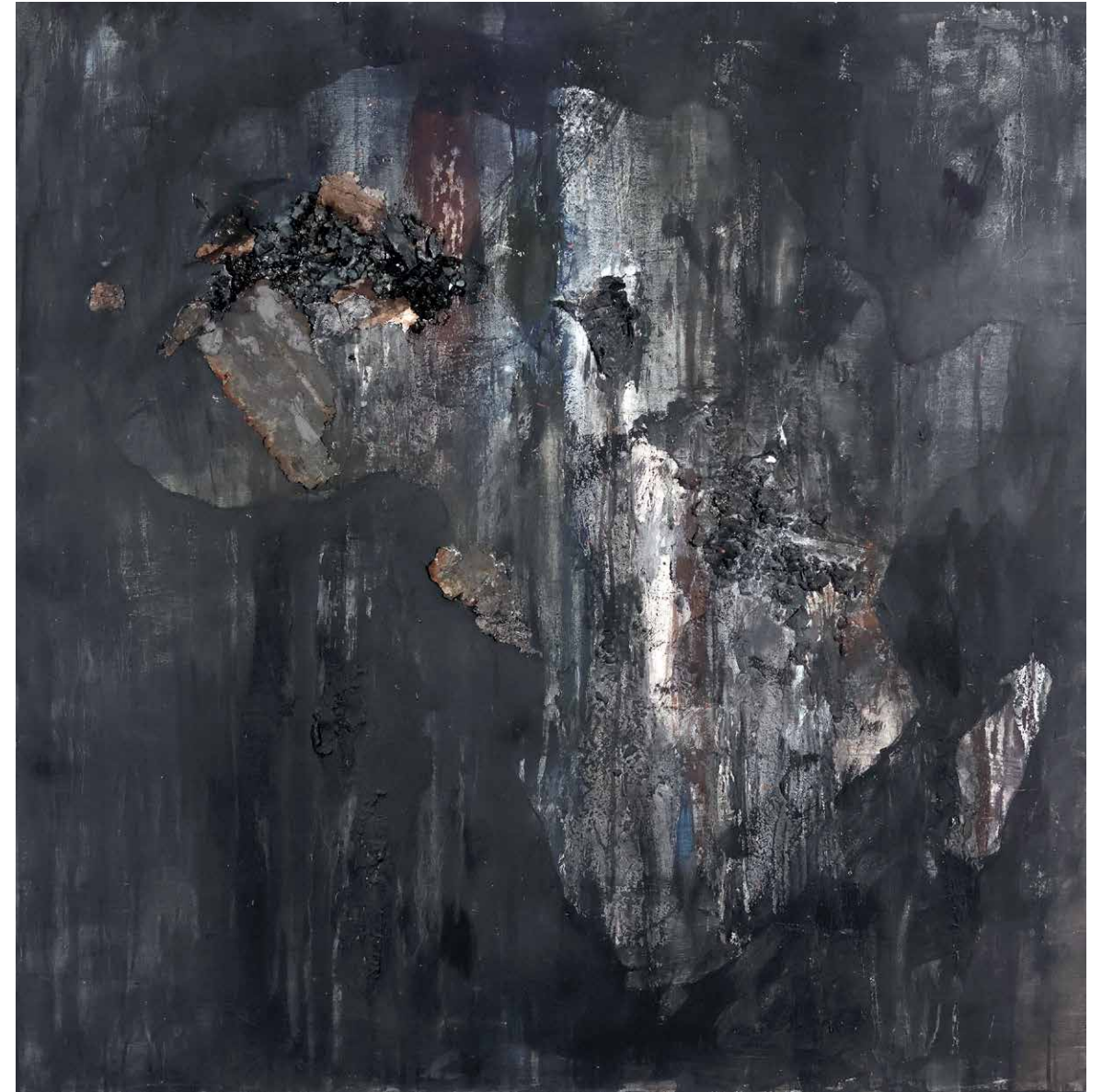

Instability / Inox, ρητίνες / 87 x 23 x 25 cm

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΝΕΖΗΣ**

Ιέρεια / Πηλός αυτοξηρούμενος, οστά, δέρμα / 25 x 25 x 62 cm

Δεισιδαιμονίες - Superstitions 1 / Μικτή τεχνική / 130 x 130 cm

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΠΑΠΠΑΣ

Embrace / Σχέδιο με μολύβι σε χαρτί επικολλημένο σε ξύλο / 86 x 73 cm

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΤΣΙΟΣ

Fontana di Marcello / Κολάζ σε καμβά / 60 x 80 cm

Untitled / Κολάζ σε καμβά / 110 x 130 cm

**ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΠΑΤΣΟΓΛΟΥ**

Ροές μνήμης / Μικτή τεχνική / 63x72 cm

Ροές μνήμης / Μικτή τεχνική / 105x72 cm

ΛΙΑ ΠΕΤΡΟΥ

Μια σειρά 8 γραμματοσήμων κυκλοφόρησε στις 2 Μαΐου 1978 στο Μονακό, σχεδιασμένη και χαραγμένη από τον Pierre Forget, για τον εορτασμό της εκατονταετηρίδας του μυθιστοριογράφου επιστημονικής φαντασίας Ιουλίου Βερν. Αυτό το έργο είναι ένα τριπλό αντίγραφο ενός από τα 3 γραμματόσημα της σειράς, που απεικονίζουν μια σκηνή από το «Μυστηριώδες Νησί» του Βερν και διαδραματίζεται κατά τη διάρκεια της Πολιορκίας του Ρίτσμοντ, στο τέλος του Αμερικανικού Εμφυλίου Πολέμου, το 1865. Έχει αναπαραχθεί σε κέντημα, χαρακτηριστικό και κεραμικό.

The Abandoned Ship / Κέντημα, 4 χρώματα κλωστή σε λευκό, βαμβακερό ύφασμα / 17 x 10 cm

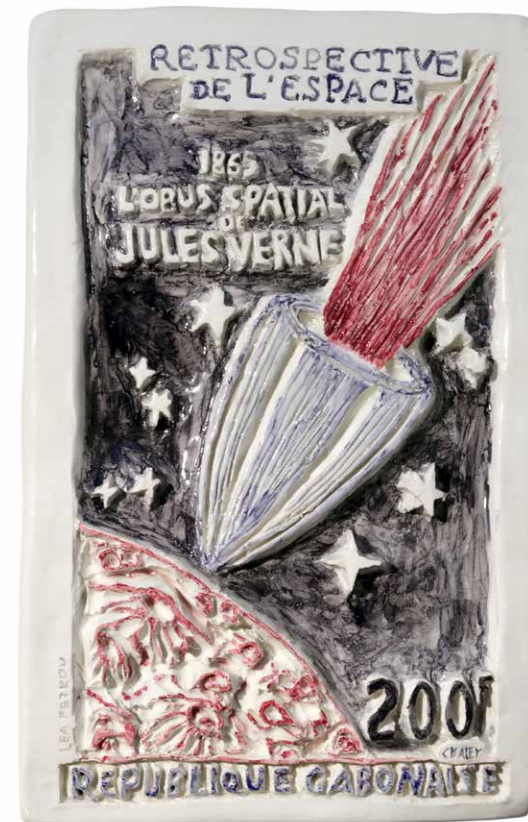

The Abandoned Ship / Χαρακτικό (λινόλεουμ), τετραχρωμία 29 x 18 cm, / 6 αντίτυπα

1865, L' Obus Spatial de Jules Verne Κέντημα, 4 χρώματα κλωστή σε λευκό, βαμβακερό ύφασμα / 11 x 18 cm

Το έργο είναι ένα διπλό αντίγραφο ενός αναμνηστικού, γραμματοσήμου. Αποτελεί μέρος ενός συνόλου τριών γραμματοσήμων με τίτλο "Space Retrospective", χαραγμένα από τον Claude Haley, μετά από εικονογραφήσεις του S. Denis-Courty. Εκδόθηκε από την Γκαμπόν στις 10 Ιουνίου 1970, σηματοδοτώντας την εκατονταετηρίδα από τη δημοσίευση του διηγήματος «Από τη Γη το Φεγγάρι» του Ιουλίου Βερν, το οποίο είναι ένα από τα πρώτα παραδείγματα ιστοριών επιστημονικής φαντασίας που ασχολούνται με τα ταξίδια στη Σελήνη. Έχει αναπαραχθεί σε κέντημα και κεραμικό.

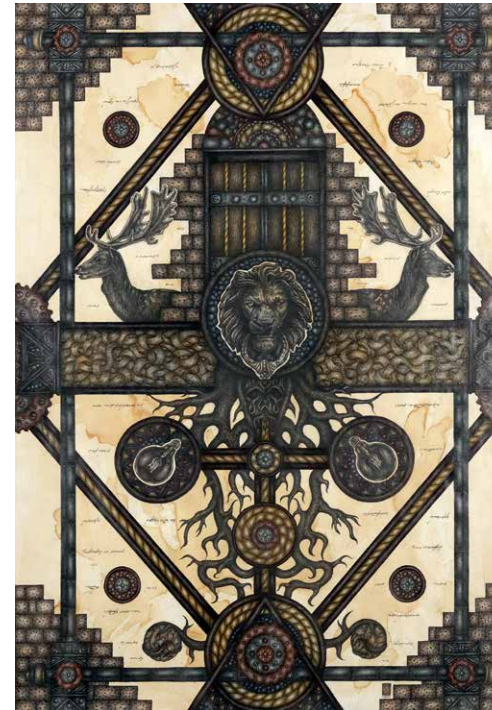
1865, L' Obus Spatial de Jules Verne / Κεραμικό / 17 x 26 cm

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

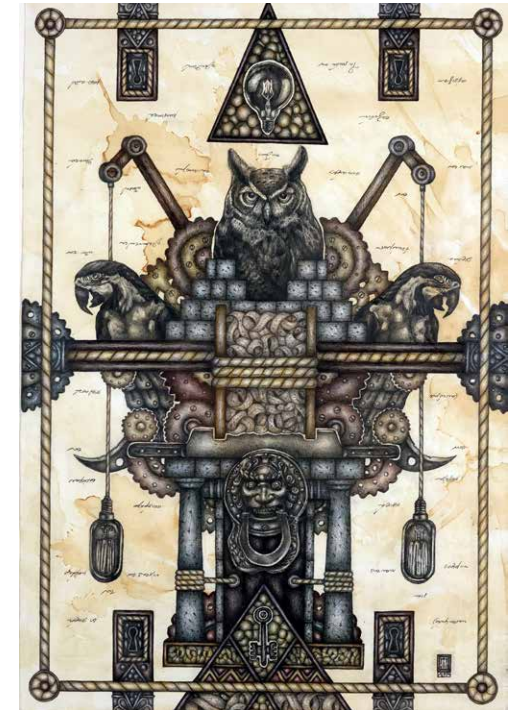

Still Life / Υαλωμένος πηλός σε μεταλλική βάση / Ύψος περίπου 1 m.

ΜΑΡΙΟΣ ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ

No Title / Χρωματιστά μολύβια σε χειροποίητο χαρτί / 100 x 70 cm

No Title / Χρωματιστά μολύβια σε χειροποίητο χαρτί / 50 x 70 cm

After The Feast - Feminine
Μικτή τεχνική / 75 x 75 x 8 cm

ΣΤΑΘΗΣ ΦΩΤΗΣ

Εγκλωβισμός
Plexiglass, ρυζόχαρτο, φως
45 x 34 x 12 cm

Συντροφικότητα
Plexiglass, ρυζόχαρτο, φως
40 x 30 x 12 cm

Εμπόδιο
Plexiglass, ρυζόχαρτο, φως
40 x 30 x 12 cm

Παρέα
Plexiglass, ρυζόχαρτο, φως
40 x 30 x 12 cm

Γοργόνα
Plexiglass, ρυζόχαρτο, φως
40 x 30 x 12 cm

Διαδρομές
Plexiglass, ρυζόχαρτο, ακρυλικό
80 x 60 x 5 cm

PUVLIS
UMBRA

Μάριος Αντωνιάδης - Κώστας Ζιρίδης - Στέργιος Σαμσάκης - Κώστας Φιλίππου

Και αν όλα εκφυλίζονται τι ουσία έχει η ύλη τους; Και αν όλα είναι σε μια στάση μεταγενέσεως γιατί να έχουν ύλη; Καθορίζοντας το τι είναι ύλη θα λέγαμε πως είναι το σύνολο των εξωτερικών ερεθισμάτων που λαμβάνουμε από ένα αντικείμενο, οργανικό ή μη. Μια αντίληψη που έχουμε για ένα αντικείμενο, η οποία είναι βασισμένη στις αισθήσεις μας και προσαρμοσμένη στο τι καθορίζουμε ότι είναι ύλη σε φιλοσοφικό επίπεδο. Το όλο εγχείρημα της εγκατάστασης ήταν να πάρουμε ένα καθημερινό, αδιάφορο κατά κάποιο τρόπο υλικό και να το μεταμορφώσουμε σε μια μάζα που θα προσκαλούσε τον θεατή να συλλογιστεί την ιδέα του τι είναι ύλη και να δει με μια διαφορετική οπτική την ιδέα της μεταμόρφωσης. Πόσο όμως μπορεί να προσελκύσει κάποιον η γοητεία της εναλλαγής και της προσαρμογής; Αναφερόμενοι σε όντα που έχουν μια πολυδιάστατη συνείδηση η ιδέα της εξέλιξης συναντάτε συνεχώς ατομικά άλλα και σε ένα ευρύτερο πλαίσιο όπως είναι η ίδια η φύση. Την ιδέα της προσαρμογής την έχει κάθε οργανισμός βασιζόμενος στην ανάγκη της επιβίωσης του. Το ίδιο το έργο αφομοιώθηκε στις ανάγκες του περιβάλλοντος χώρου του, όπου κανείς μπορεί να διακρίνει μέσα του, έστω και ασυναίσθητα την πορεία εξέλιξής του. Το καβούκι της εγκατάστασης υπήρξε το κύριο πλέγμα στην σχέση της επαναπροσδιόρισης και της αισθητικής επικάλυψης της εσωτερικής ουσίας του ίδιου του έργου, ως μια συνομιλία του φαίνεσθε και του είναι. Το έργο έχει την υφή πετρώματος, παραλλάσσοντας την ιδέα της τυπικής πέτρας με τη χρήση ποικίλων χρωμάτων που το μεταλλάσσουν σε μια ακανόνιστη μάζα ύλης. Ο θεατής βιώνει την μεταγένεση της ύλης της πολυουλεφάνης σε σάρκα και από σάρκα σε πέτρωμα, αντιλαμβανόμενος την πρωταρχική ιδέα του τι είναι ύλη. Και αυτή ακριβώς η ικανότητα μεταμόρφωσης της ύλης, την κάνει ποιητικότερη.

Στην ύλη εισχώρησα ουρλιάζοντας

Νίκος Καρούζος (1926-1990)

Δυο θάλασσες με κυνηγούν: Η ζωή και ο θάνατος
δυο ρεύματα π’ αναθέματα στην καρδιά μου...
Ψάχνω για να βρω μέσ’ στο σκυλοπιωμένο κεφάλι μου
δεύτερη κτητική αντωνυμία
δε βρίσκω, νοημοσύνη. Δε μαρμάρωσα τίποτα
Να παίζουμε τους ανέμους
να παίζουμε γλυκά τους κολασμένους
Τι βρέφος ηδυνόμενο το ποίημα
κι ο φουκαριάρης ο Ιησούς
μ’ ένα πορτοκαλένιο σωβρακάκι
κρεμιέται κάθε χρόνο στα έαρα
Η τέχνη μας η φριχτότερη του εγώ μεταμφίεση.

Re-Matter / 2022

Σύμμικτη βιντεοεγκατάσταση προβολής και ανάκλασης εικόνας και ήχου στο εσωτερικό αντικειμένου με την μορφή μετεωρίτη
180 x 130 x 120 cm

ΜΑΡΙΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

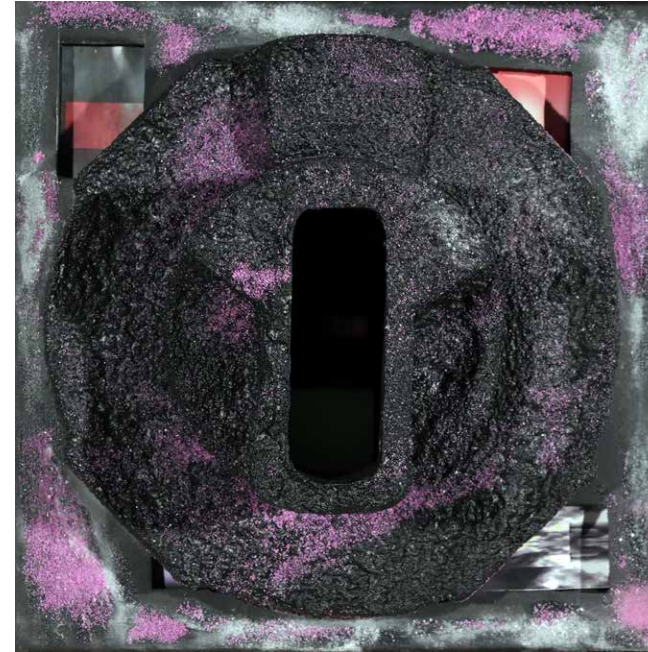
Untitled / Λάδι, γλυπτική σε καμβά / 40 x 40 cm

ΚΩΣΤΑΣ
ΖΙΡΙΔΗΣ

Σκόνη / Λάδι, γλυπτική σε καμβά / 40 x 40 cm

ΣΤΕΡΓΙΟΣ
ΣΑΜΣΑΚΗΣ

Peephole / Κατασκευή σε καμβά / 40 x 40 cm

ΚΩΣΤΑΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Wrap / Ντεκουπάζ σε καμβά / 40 x 40 cm

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ
ΤΗΝ ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ “RE-IMAGINE” Η ΟΠΟΙΑ
ΟΡΓΑΝΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗΝ “IMAGINE VISUAL ARTS”
ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ “GR COLLECTORS”
ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΕΧΝΗΣ “IMAGINE”
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΧΟΥΝΤΑ 21, ΠΑΙΑΝΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
210. 6026751 - 6942 55 28 01

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ
28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ - 21 ΜΑΪΟΥ 2022

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
IMAGINE VISUAL ARTS / ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΞΥΝΑΣ
www.imaginevisualarts.com

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΗ ΕΡΓΩΝ
ΣΑΒΒΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ - ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΞΥΝΑΣ